

JEAN-PAUL

[Acrostiche] Ataraxie?

Je fus l'ombre de mon grand Amour
(Anna ? Júlia ? ou autres «mamours – glamours»)
Un flandrin malmené et contempné
Hypostase de mon âme et de mon pays déchirés et dépecés
Amorphe hapax d'un univers de vautours
Schizoïde brisé par mes vies vécues
Zoïles contempteurs m'ont vaincu!

Glaucque figure selon les bureaucrates
Ypérites des universels gouvernements
Un fatras d'inutiles ploutocrates
L'éternelle nuée concupiscente de tourments ...
Ah! généreuse Szeged tu somnolais sous l'été magyar ...

Je m'en allais moi, sempiternel ténébreux, Juhász Gyula
Emporté par un Léthé oblatif, si lénitif! ...

*

Ataraxia (acrosztichon)

Jámbor árnyként követtelek szerelmem
(Annám? Júliám? vagy más bájos kedvesem)
Utadon, én, a meggyötört, lenézett mamlasz
Hiposztázisa szétszaggatott lelkemnek s hazámnak
Átokverte egyszerűség a keselyű-világban
Skizoid, kit megtört a lét,
Zilált áldozata kicsinyes gáncsolóknak.

Gyászos figura a bürokraták szemében
Yperitjei egyetemes kormányoknak
Undok plutokraták haszontalan serege
Lázás kínok örökös buja özöne
Ah, nagylelkű Szeged, te csak szenderegteél a magyar nyárban ...

Én, az örökké bús, Juhász Gyula elmentem,
Elsodort a kegyes, enyhet adó Léthe! ...

(fordította: Dr. Burján Monika)